

Kapitola 14 Rakovina (rev 7.8.2023)

Předcházející část: Kapitola 13 Alkoholismus

Dosud jsme hovořili o využití základních zákonů mysli a vědomí při přístupu k nemocem, jako jsou srdeční choroby, deprese, alkoholismus a drogová závislost. To vše jsou vážné konfrontace, které vyžadují změnu našeho pohledu na realitu a na to, co realita skutečně je. Tyto informace jsou určeny zejména pacientům s rakovinou, rodinám lidí s rakovinou, osobám, které se obávají, že by mohly mít rakovinu, a lidem, kteří se léčí s rakovinou.

Představíme holistický přístup k uzdravení a opět mluvíme o těle, mysli a duchu. Neříkáme, že léčba musí být tradiční nebo alternativní, ale říkáme, že by léčení mělo zahrnovat oba způsoby i proto, že skutečné uzdravení vyžaduje větší rozměr, který zahrnuje fyzické, duševní a duchovní aspekty, s patřičným ohledem na inherentní lidské omezení.

Všichni pacienti nebo lidé, které jsem poznal, a kteří se zotavili z těchto chronických, velmi závažných onemocnění (z nichž mnozí byli svými lékaři a lékařskou komunitou označeni za beznadějně případy), tak učinili tím, že zkoumali větší definici pravdy o této skutečnosti a tím, že zkoumali oblast lidského poznání nazývanou „duchovní“.

Co je to vztah mezi tělem, myslí a duchem? Není to jen fráze, ale něco skutečného, s čím můžeme pracovat v každodenním životě a vidíme skutečné výsledky. Ti přátelé, kteří přicházeli do styku s těmi, kteří se zotavili ze všech těchto smrtelných nemocí, jsou živými důkazy, že se můžeme zotavit z téměř jakékoliv nemoci známé lidstvu.

Jak jsem uvedl v předešlých kapitolách, měl jsem řadu chronických, obtížně léčitelných onemocnění. Ačkoliv byly léčitelné (některé symptomy byly zvládnuty), nemoci přetrvávaly. Ve skutečnosti se postupně zhoršovaly. Navzdory tradičnímu lékařskému ošetření přetrvával stávající stav a v jiných oblastech se zhoršil. Zkoumáním větší dimenze a oblasti nazývané vědomí a toho, jak se vztahovaly k vnitřnímu léčení, došlo k uzdravení se ze všech těchto nemocí.

Kdysi jsem měl dnu a vysokou hladinu kyseliny močové. Poté, co jsem se dozvěděl, že tělo dělá jen to, co je v mysli, a začalo se měnit to, co jsem měl v mysli, pak se tělesná chemie doslova začala měnit. Naučil jsem se, že všechny atomy, buňky, prvky, elektrony a vše, z čeho je tělo vystavěno, jsou ovlivněny vědomím. Toto chápání je velmi důležité v přístupu, který používáme při léčbě rakoviny.

Vztah mezi tělem, myslí a duchem spočívá v tom, že tělo odráží to, co je v mysli, což naopak odráží duchovní pozici člověka. Je třeba vědět, kde se odehrává veškerá lidská zkušenost, protože pokud se budeme zabývat touto úrovní, budeme se zabývat nejmocnější úrovní. Pokud je fyzický projev důsledek duševního stavu, a duševní stav je důsledkem duchovního stavu, musíme ho řešit v oblasti nazvané vědomí. Klinicky je to pravda. Lidé, kteří se zabývají úrovní samotného vědomí, mohou

dokonce zaznamenat transformaci ve svém těle, aniž by museli oslovit tělo přímo jakýmkoli lékařským přístupem.

Potřebujeme vědět, kde zkušenost prožíváme, a opustit některé běžné iluze, které mají lidé v mysli, protože se prostě touto záležitostí nezabývali. Budeme opakovat základní postup: Samotné tělo je neschopné se zažívat samo. Například naše ruce nemohou zažít sebe, svou existenci, své postavení ve vesmíru nebo dokonce i pocity. Nemají takovou schopnost. Je to kvůli něčemu většímu, než je fyzické tělo, které nazýváme mysl. Všechny fyzické věci spojené s tělem, včetně pocitů, jsou prožívány ve větší dimenzi nazvané mysl. V mysli probíhají prožitky těla.

Je pozoruhodné, že samotná mysl nemá žádnou schopnost se zažít. Myšlenka je jen energetická forma a nemá schopnost zažít svou vlastní myšlenku. Pocit nemá schopnost zažít svůj vlastní pocit a emoce nemůže být zakoušena jinak než prostřednictvím samotné mysli. Naopak probíhá v energetickém poli, které je větší než mysl, a to je vědomí samotné, které nemá žádný rozměr, omezení ani podobu.

Kvůli vědomí jsme si vědomi toho, co se děje v mysli. Ani samotné vědomí není dostačující. V rámci energetického pole vědomí je velmi vysoká frekvence vibrací, podobná samotnému světlu, nazývaná uvědomováním (awareness). Z uvědomování vyvstává vědomost toho, co se děje uvnitř vědomí, které udává, co se děje v mysli, a ta zase hlásí, co se děje s fyzickým tělem. Vidíme, že fyzické tělo samo o sobě je na několika úrovních odstraněno od toho, co je nejvíce reálné a proto nejsilnější. Zjistili jsme, že energie myšlení je mnohem silnější než energetická úroveň fyzického těla.

V předchozích kapitolách jsme popsali řadu technik, které mohou způsobit sebe-léčení. Při diskusích o povaze samotného vědomí vytvoříme pro nás samotný kontext tak, aby sebe-léčebné metody, které budou popsány později, začaly dávat smysl.

Za prvé, musíme se naučit, jaký postoj zaujmout a jak přemýšlet o zkušenosti s život ohrožující nemocí, jako je rakovina. Existují dva způsoby, jak to udělat. Můžeme jít nahoru nebo můžeme jít dolů. Jakákoli konfrontace, jako je smrt v rodině, jakákoli vážná nemoc nebo překážka v životě člověka představují volbu. Můžeme jít dolů, litovat se a považovat se za oběť. Můžeme se propadnout do sebelítosti, deprese a zoufalství, nebo situaci vidíme jako výzvu a příležitost.

Tyto konfrontace se objevují opakovaně v našich životech, dokud nebudeme využívat příležitosti a uvědomíme si, že jsou odrazovým můstkem pro větší uvědomění. Proč je to tak? Je to proto, že běžné události v životě nemají sílu ani energii. Nejvíce je potřeba, aby se lidé zastavili a začali zpochybňovat realitu všech věcí, kterým dosud věřili. Mysl obvykle nevydává energii, aby se změnila, aby získala nový, odlišný pohled na život a na to, co přináší, pokud to není nutné. V důsledku toho se tento potřebný růst obvykle vyskytuje pouze tehdy, když jsme vystaveni velké konfrontaci.

První věc, abychom porozuměli rakovině nebo jiné vážné nemoci, je to, že cílem této velké konfrontace je, abychom rostli, rostli co nejrychleji, protože při terminální nemoci máme určitý časový limit. Věci, které mysl říká, jsou fatální, terminální a osudové kvůli síle mysli. Pokud mysl myslí, že nemoc je smrtelná a

koncová, bude to tak, je to však karmický osud. To ilustruje moc systémů víry.

Nejdůležitějším poselstvím je, že nikdo nemusí podléhat žádné nemoci ani být její obětí. Mezi mými přáteli je mnoho lidí, kteří dokázali porazit takřka každou nemoc známou lidstvu. Jediný důvod, proč dnes mohu o těchto věcech psát, je, že jsem sám ve svém osobním životě udělal totéž. Kdybych to neudělal, vykrvácel bych k smrti z různých onemocnění, která jsem prodělal.

Dokonalost, která je v mysli, se pak odráží v progresivní dokonalosti těla a jeho propouštění nemocí. Musíme pochopit, že samotné tělo vyjadřuje to, co je ve vědomí. Je to jen výraz mysli a ukazatel toho, co držíme vědomě nebo nevědomě v mysli. Člověk se může v mysli vrátit a říkat: „No, už si nepamatuji na takovou věc.“ Pokud si člověk nepamatuje, že o něčem takovém přemýšlel, musí se jen podívat, jestli to existuje v jeho životě. Může to pocházet z kolektivního vědomí lidstva nebo to může být tichým způsobem naprogramováno dokonce i televizní reklamou.

Abychom pomohli vytvořit jiný kontext a způsob pohledu na život a zkušenost, znovu se budeme odvolávat na Mapu vědomí, z níž můžeme porozumět všem principům samoléčby. V tomto okamžiku si můžeme uvědomit, že nejsme ta samá osoba, jako když jsme poprvé viděli Mapu. Pokaždé, když jí procházíme, je to jako „učení velkého nákladu dobra“. Učíme se díky důvěrnému seznamování. Levý mozek je lineární a logický a naučí se věci postupně, po částech. Okruhy pravého mozku jsou v situaci smyčky z opakované expozice a důsledkem je důvěrné porozumění podstatě celé věci.

Budeme diskutovat o jevech, které se nacházejí v podvědomí, někde na okraji mysli, o fenoménech, o kterých už víme. Budeme je shromažďovat a synchronizovat užitečným způsobem.

S odvoláním na Mapu vědomí reprezentuje lidské ego já s malým „j“, které mají lidé na mysli, když říkají „já“. Toto „já“ je sbírka konceptů, dojmů, názorů, pocitů (vědomých a nevědomých), součet toho, co tvoří to, co lidé vidí, když říkají „já“.

Na Mapě jsou zobrazeny různé úrovně energie nebo vědomí, které začínají od nejnižších a dosahují nejvyšší hodnoty. Všechny byly kalibrovány výzkumem, který jsme udělali. Nejprve jsme našli směr energetického pole. Pole, která od Odvahy směřují dolů, jsou destruktivní a nepodporují život.

Úrovně od Odvahy výše ukazují, že energie jde nahoru. Láska se nachází v horní části stupnice a naopak, vina a nenávist k sobě jsou v dolní části. Pochopení energetických polí, jejich relativních sil, a zda jsou konstruktivní nebo destruktivní, je velmi užitečné. Například v lékařské léčbě držíme lék v ruce a někdo testuje naši svalovou sílu, abychom zjistili, zda je lék pro nás dobrý nebo ne. Pokud lék není prospěšný, naše paže bude slabá; pokud je pro nás dobrý, naše paže bude silná. To je způsob, jak zjistit, zda bude doporučená léčba užitečná.

Je třeba se dozvědět o energetických polích, protože velmi souvisejí s výzkumem rakoviny a mají vztah k rakovině. Všechna jsou nesmírně důležitá, protože tělo, mysl a duch jsou ve skutečnosti projevy vědomí. Protože jestliže tu je negativní energetické pole, je destruktivní pro všechny aspekty člověka, až k biochemické

úrovni. Jediné, co musíme udělat, je podívat se na Mapu, abychom zjistili, jaké emoce zde jsou, abychom věděli, jaké je naše energetické pole. Při pohledu na sebelítost například vidíme, že jsme nyní v negativním energetickém poli, které kalibruje na úrovni 50, což je velmi slabé ve srovnání s Láskou na úrovni 500.

Vidíme, že je velmi důležité opustit negativní energii a negativní myšlenky. Negativní energie pocitu nebo myšlení se přenáší do akupunkturního energetického systému těla skrze dvanáct meridiánů a přenáší se přímo do orgánů a buněk těla. Pokud někoho nenávidíme, buňky těla získají energii nenávisti. Hněv má schopnost měnit energetické pole uvnitř těla, a také schopnost skutečně změnit fyziologické programování v těle.

Mysl má obrovskou moc nad každým aspektem tělesných funkcí, až po nejmenší molekulu a atom. Bylo zjištěno, že každý atom a každá molekula v těle je ovlivněna úrovněmi vědomí a vírou. Každá fyziologická a chemická transakce, která probíhá v těle, je výsledkem plánu ve vědomí. Všechny se mohou změnit změnou vědomí.

Reakce na placebo je příkladem moci mysli nad tělem. Výzkum během desetiletí ukázal, že přibližně jedna třetina pacientů se zlepší nebo se zotaví, když věří, že určitá pilulka má léčebné účinky. To je důvod, proč se mnoho skutečně inertních věcí (sporných léčebných prostředků) i nadále prodává veřejnosti, protože přinejmenším přibližně třicet tři procent lidí dosvědčí přínosnou zkušenost. Také lze snadno pozorovat efekt „nocebo“, při němž negativní systém víry může mít za následek špatné účinky. To je mechanismus, kdy asi třetina pacientů může udávat vedlejší účinky stejného léku, u něhož pozitivní respondenti vykazují dobré účinky. Pilulky pouze z cukru vedou k mnoha tvrzením, že vedly k bolestem hlavy, nevolnosti, poruchám trávení, závratí, nespavosti, ospalosti a dalším. Pak existuje jedna třetina pacientů, kteří nevykazují ani přínosy ani vedlejší účinky. Tak vzniklo v klinické praxi pořekadlo, že jedna třetina pacientů se zlepší, jedna třetina se zhoršuje a třetina zůstává stejná bez ohledu na to, co doktor dělá. Jak je uvedeno jinde, moc víry je nejvíce dramaticky předváděna hypnózou, díky níž mohou být nemoci nebo příznaky snadno vyvolány pouze sugescí.

Předkládané informace se shodují nejen s klinickými zkušenostmi, ale i se zkušenostmi přátel a spolupracovníků, stejně jako s mými osobními zkušenostmi s vlastním fyzickým zdravím. Sledoval jsem, jak se moje tělesná chemie doslova změnila, když jsem začal měnit to, co jsem měl v mé mysli a ve vědomí. Základním principem, který je nezbytný pro léčbu všech nemocí, bez ohledu na to, jaké jsou, je to, **že jsme primárně podřízeni pouze tomu, co držíme v mysli.**

Je to systém víry mysli, který dává moc tomu, co se následně projevuje ve fyzickém světě. Fyzické tělo je výrazem toho, co jsme zdědili, a toho, co jsme si mysleli, ať už vědomě nebo nevědomě. Lidé často říkají, že si nepamatují, že mají takovou myšlenku; nicméně, je to to, co Carl Jung nazval „kolektivní vědomí“, které udržuje myšlenkové formy. Nevědomě z něj přijímáme a dáváme energii negativnímu systému víry, aniž bychom si na to vzpomněli, nebo si toho byli vědomi (např. prostřednictvím médií a reklamy).

S rakovinou lidská mysl dostala mnoho emocionální energie – veškerý strach s ní

spojený, všechny negativní konotace a všechny myšlenkové formy. Proto máme strach, což je negativní energetické pole. Pokud máme mnoho nevědomých strachů, nyní nám otevírají dveře, aby k nám nevědomky přivedly ty věci, kterých se bojíme, včetně rakoviny. Aniž bychom věřili, že jsme náchylní k rakovině, zjistíme, když se vyskytne v těle, že jsme nevědomky přijali tento společný systém víry v podobě myšlenkových forem.

Když se podíváme dále na toto energetické pole, vidíme, že energetické pole nazvané Vina je na spodní straně Mapy a kalibruje na 30. Emoce, spojená s vinou, je nenávisť k sobě. Velký výzkum psychologického a psychosomatického významu rakoviny ukázal, že často existuje spousta nevědomé sebe-nenávisti, sebe-odsuzování a nedostatečné přijímání své vlastní lidskosti na hluboké úrovni.

Existuje rozdíl mezi ošetřováním, léčbou a uzdravováním. Je možné léčit nemoc a její příznaky, aby bylo dosaženo zlepšení nebo schopnosti žít s nemocí. Jak již bylo zmíněno dříve, po mnoho let jsem měl migrénové bolesti hlavy, dvanácterníkové vředy, dnu, hypoglykemii, oběhové problémy, Raynaudovou chorobu, Graveovu chorobu, divertikulitidu a další, jak je popsáno jinde. Všechna tato onemocnění se projevují jako důsledek systémů víry a do jisté míry jsou doprovázena nevědomou vinou. Zjistili jsme, že nevědomá vina doprovází všechny nemoci, bez ohledu na to, jaké mohou být.

Pokud máme fyzické nemoci, můžeme správně předpokládat, že existuje nevědomá vina. Bez nevědomé viny nemůže nemoc existovat, protože to, co je destruktivní a je doprovázeno nenávistí, může fungovat pouze v negativním energetickém poli. To je tajemství uzdravení.

Analogií je, že jisté bakterie budou růst pouze v kultivačním médiu za určitých podmínek, jako je specifická teplota, určité množství světla a okolní podmínky. Pokud se podmínky změní, pak bakterie nemohou žít v Petriho misce delší dobu a zmizí. Proto to, co je destruktivní a co podvědomě potřebuje energii pro svůj proces ničení, může pokračovat pouze v negativním energetickém poli, které umožňuje negativní energii provádět destrukci. To je klíč k léčení.

V přírodě je rozhodující rotace energetického pole. Například u léku chemický účinek molekuly závisí na tom, zda se točí vpravo nebo vlevo. Jako příklad použijeme dextroamfetamin- sulfát, kde „dextro“ znamená „vpravo“. Tento lék je tzv. „speed (rychlost)“, způsobuje úbytek hmotnosti, pocit vysoké excitability, skřípění zubů a nakonec manické záchvaty. Levoamfetamin („levo“, tj. „vlevo“), nemá žádný takový účinek. Je to stejná molekula, ale rotace je v opačném směru.

Je zřejmé, že vše, co musíme udělat, abychom se uzdravili, je přejít z negativního energetického pole na pozitivní. Sebe-léčení je opravdu tak jednoduché. To znamená změnu převládajícího energetického pole v našem vědomí od negativního na pozitivní. Vyvstává otázka, jak to uděláme?

Teď, když si uvědomujeme fyziku, vědu, metafyziku a emocionální pravdu, společně s lékařskými, psychiatrickými a holistickými hledisky, můžeme pochopit, proč bychom se měli těchto emocí zbavit. Není to za účelem stát se dobrotivým člověkem, ale protože to, co je s nimi spojené, je potenciálně destruktivní nebo dokonce

smrtící.

Předtím jsme zmínili metodu testování svalové síly. Tímto způsobem můžeme vyzkoušet sílu někoho, když má na mysli negativní myšlenky, a ukáže se, že svaly jsou slabé. Když jsou slabé, znamená to, že dochází ke zhoršení akupunkturního systému, který je spojen s různými tělesnými orgány. Existují také změny v chemických a reprodukčních vzorech buněk.

Jedinou příležitostí vyléčit všechno je vyjít z negativního energetického pole a přejít na pozitivní. Síla léčení se zvyšuje s vyšší, více pozitivní energií. To je důvod, proč holistické přístupy fungují i tam, kde lékařská věda nebyla schopná účinné léčby. Bez těchto znalostí bych před mnoha lety zemřel na fatální onemocnění trávicího traktu, které se obrátilo přímo v okamžiku smrti. Je nezbytné pochopit, že zbavení se viny je zásadní pro uzdravení z jakékoliv vážné nemoci, zejména rakoviny, kde vina, nedostatek sebeúcty a přítomnost sebe-nenávisti a strachu mají tak zásadní vliv.

Další energetické pole (které je doprovázeno beznadějností a zoufalstvím) se nazývá Apatie v energetické oblasti 50. Člověk má na této úrovni beznadějný pohled na svět a dovoluje, aby ho přemohla sebelítost a beznaděj. Stává se obětí energetického pole, které podporuje vývoj rakoviny.

Pole nad ním je Smutek. Když lidé poprvé dostanou diagnózu, zvláště pokud jsou to mladší lidé, přirozeně se zeptají: „Proč já?“ Propadnou lítosti a zachvátí je pocit ztráty a zoufalství. Svět a život začínají vypadat smutně a stanou se oběťmi tohoto energetického pole. „Energetické pole“ se opakuje, protože v této věci je důležité vidět vlastní nevinnost. Je to kvůli této nevině, že dovolíme, abychom byli ovládáni tímto energetickým polem.

Stupeň nad Smutkem je Strach, který je také velmi rozšířený u pacientů, kteří mají rakovinu. Strach s velmi negativní energií má nyní více energie v energetickém poli 100. Svět a život vypadají děsivě z tohoto pole a Bůh začíná vypadat represivně. Jaký druh Boha by nám dal rakovinu? Samotný proces života je deflace (smrštění se, zmenšení). Člověk je bez energie, je v pokušení být v depresi, odevzdat se destrukci a podvědomě nechat chorobu postupovat.

Máme na výběr, můžeme si přát něco lepšího než být obětí. Všichni lidé, o kterých vím, že se zotavili z vážných onemocnění, se nestali obětí. Všichni začali toužit po něčem lepším pro sebe. Mysleli si, že musí existovat lepší cesta a tak začali zkoumat a hledat mimo tradiční lékařský způsob léčby. Začali říkat: „No, doktore, to je všechno, co nabízíš? Uzdravení bude vyžadovat víc.“

Z touhy a hněvu se začali ptát: „Existuje něco jiného, co mě může vyléčit?“ To ukazuje, že energetické pole těchto emocí lze použít konstruktivně. Odpověď na jejich otázku je samozřejmě „ano.“ Začínají být pyšní a nyní se dostanou k velmi rozhodujícímu poli nazvanému Odvaha, která je v oblasti energie na úrovni 200 a má mnohokrát více energie než Strach. Důležité je, že směr energetického pole se změnil z negativního na neutrální.

Energetické pole, které obklopuje lidské tělo, je jako anténa a když je naladěno

na negativitu, přitahuje na sebe to, co je destruktivní. Tělo, které je přímo v cestě tohoto ničivého energetického pole, je zasaženo. Kvůli negativitě a destrukci, které zasáhly tělo a které se projevíly skrze tělo, v tomto případě jako rakovina, jsme si vědomi, že se jedná o nějakou chybu. Nastane čas, abychom začali hledat, kde je. Možná je chyba v našem postoji k životu a našich systémech víry a ve způsobu, jakým uvažujeme o sobě.

Na úrovni Odvahy začínáme mít otevřenou mysl. Náš pohled na svět se začíná měnit a my se vydáme do světa příležitostí, kde se dveře začínají otvírat. Předtím je mysl uzavřena. Myslí si, že zná odpověď, ale jakmile máme odvahu, začne se mysl otvírat a říkat: „Vsadím se, že existují odpovědi, o kterých vůbec nevím. Ve skutečnosti ani nevím, jaké správné otázky položit.“ V okamžiku, kdy se začneme otvírat, budeme posíleni a budeme mít odvahu mít otevřenou mysl. Na úrovni 200 máme schopnost čelit pravdě a začít za ni přebírat odpovědnost.

Oběti nepřebírají odpovědnost a místo toho říkají: „No, víte, důvodem, proč jsem to dostal, je kvůli bakteriím“, nebo „Důvodem, proč jsem to dostal, je virus“; nebo „Důvod, proč to mám, je kvůli rakovinným buňkám.“ To, že se stane obětí, je, že vždy existuje něco mimo člověka a jeho vědomí. Když otevíráme naši mysl, můžeme vzít za své, že s tím máme něco společného a to, co se děje v našem životě, souvisí s tím, co jsme si mysleli, často nevědomě.

Energetické pole přímo nad Odvahou se nazývá Neutralita. Na této úrovni šipka směřuje nahoru a energetické pole vyskočilo na 250. Emocionální stav se nazývá oddělený, objektivní, nestranný nebo nenavázaný. Člověk zažívá, že život je fajn, a novou a větší svobodu, dokonce i v závažných situacích, protože všechny události vyžadují stejnou potřebu konfrontovat se s pravdou o sobě a odhalit svůj postoj, včetně fatalismu.

Fatalismus je idea, kterou jsme měli během druhé světové války o kulce – kdyby byla určena pro nás, nesla by naše jméno, takže nemělo smysl bát se kulky, protože pokud by nenesla naše jméno, tak by nás nezasáhla. To může být vyjádřeno jako „karma“. Cokoli bude, je osud. Karma je způsob, jakým se věci mají dít, takže fatalistický postoj nám dává jistý klid, jsme odpojeni. Když člověk s rakovinou dosáhne tohoto bodu, říká: „No, podívej. Pokud přežiji, přežiji, a pokud ne, přežít nemám. Víš, co myslím. Dělam to nejlepší, co mohu. Pokud to udělám, udělám to. Pokud ne, tak ne a já jsem připraven jít oběma směry“ (tj. rezignace a podvolení se Boží vůli – z prachu jsme vznikli a v prach se obrátíme). Přijímáme skutečnost, že protoplasma je skutečně dočasná.

To je jistě mnohem pohodlnější postavení, než být na úrovni Smutku, nebo mít sebelítost, zlost, odpor, aroganci, nebo popření. Lidé mohou také popřít, že mají rakovinu. Budou přicházet s myšlenkou, že byla vyléčena, aniž by učinili práci nezbytnou k tomu, aby se to stalo skutečností v jejich životě. Je to určitý druh magického myšlení.

Když se přesouváme k ochotě a přátelskému pohledu na svět, kde vidíme život jako náročný a nadějný, zjistíme: „Ano, existují odpovědi. Ano, existuje spousta lidí, kteří mají terminální, dokonce smrtelné (beznadějné) nemoci všeho druhu, včetně

rakoviny.“

V této situaci jsme zapojili záměr vytvořit naši sílu, dokázat naši moc, včetně přijetí skutečnosti, že ano, můžeme tuto nemoc odstranit a ano, existují léčebné metody. Jedná se o harmonický svět, ve kterém je mnoho lidí, kteří se z této nemoci zotavili a jsou velmi rádi, že s námi sdílí pravdu, že se zotavili. Je to proto, že zažili Boha jako milosrdného.

Lidé v energetických polích na spodní straně Mapy vědomí často chápou Boha jako represivního, nebo v Boha nevěří. Věří v potrestání sebe v té či oné podobě nebo v bolestech a utrpení.

Když je cítění přiměřené a důvěřující, že ano, že existuje odpověď, začíná transformace ve vědomí. Posunuje nás k ochotě stát se energetickým polem nazvaným Lásky. To je velmi důležitá úroveň, protože energetické pole Lásky je tím, které uzdravuje, jak je ukázáno všemi těmi organizacemi, které jsou slavné svou schopností léčit, jako Anonymní alkoholici, Kurz zázraků, skupiny na zotavení založené na víře a další.

Existují také spontánní remise a zotavení z téměř každé beznadějně, progresivní, chronické, neléčitelné nemoci, pro které neexistuje vědecký lék, a u kterých lékaři připouštějí, že na ně neexistuje lék. Víme, že kolem nás chodí miliony lidí, kteří se úplně zotavili z nemoci alkoholismu. Ve skutečnosti se jejich životy přetvářely, protože utrpení bylo použito jako odrazový můstek k vyššímu vědomí, k většímu uvědomování a jako způsob, jak se dostat do závazku k tomu, co je milující, protože jeho povaha je bezpodmínečná láska. Nejedná se o podmíněnou lásku „budu tě milovat, jestli uděláš to či ono.“ Přesunutím do bezpodmínečné lásky začíná proces nazývaný zjevení, který zahajuje uvolňování určitých chemických látek v mysli a v mozku, nazývaných endorfiny.

Všechna tato energetická pole mají v mysli a v mozku souběžné změny v enzimech. Nastávají změny neurotransmiterů, uvolnění a otevření celé banky neuronů. Proto má člověk přemístěný do léčebného energetického pole lásky na dosah ruky využití milionů a milionů neuronů, které lidé v negativním emočním stavu nemají k dispozici. (Viz funkce mozku a fyziologie, kapitola 1). Jsou to aktiva. Přesunout se do energetického pole Nepodmíněné lásky pak zahájí proces uzdravování. Zjistili jsme, že léčení nastává v energetickém poli, které kalibruje na úrovni 540, což je energetické pole srdce.

Jak dosáhneme samoléčby? Musíme se zbavit mnoha věcí, z nichž první je nevědomá vina. Musíme zjistit, jak odhalit, v čem jsme se cítili vinni, a tak začneme proces sebe dotazování. Lidé se bojí to udělat. Říkají: „No, kdybych začal otevírat Pandořinu skříňku, budu zaplaven veškerou negativitou a vinou, kterou jsem potlačil a odsunul z mého vědomého života.“

Je zřejmé, že potřebujeme nějaký nástroj, nějaký praktický způsob, jak tyto věci zpracovat, jakmile se objeví. Za prvé, potřebujeme kontext, způsob, jak se postavit k tomu všemu, co přichází z tohoto vnitřního investigativního procesu, který je uvědoměním si toho, co bylo základem celého našeho chování po celý náš život. Ve vhodném kontextu pochopení jak vina vznikla, je vina automaticky

odstraněna vyšším porozuměním, které vede k odpuštění sobě i ostatním lidem.

Musíme si uvědomit, že jsme se během celého života dopouštěli přesně jednoho „hříchu“, a je to znovu a znovu stejný „hřích“. „Hříchem“ je, že všechno, co jsme kdy učinili (naše záměry a cíle), bylo důsledkem naivní a v podstatě nevinné představy, že nám to přinese štěstí. Je velmi důležité vědět to a uvědomit si, že to, co jsme tehdy udělali, bylo proto, že jsme si mysleli, že je to nezbytné pro naše přežití, a že naše přežití je nezbytné pro naše štěstí.

Hledání štěstí je základem všech lidských emocí, že? Ve skutečnosti je hlavním předpokladem, základní a nejvíce primitivní iluzí, že tělo je zdrojem našeho štěstí. Proto je obsahem strachu ze smrti: „Pokud ztratím tělo, ztratím zdroj štěstí. Ztratím samotné vědomí.“

Lidé, kteří jsou duchovní, si již uvědomují svou realitu a neidentifikují se jako fyzické tělo. Pokud si budeme sebe uvědomovat jako samotného vědomí (z čehož přichází znalost toho, co se děje s myslí a tělem), pak je tělo spodní příčkou na žebříku. Musíme se zbavit negativních emocí a přestat je potlačovat. Nástrojem k tomu je přestat jim vzdorovat, když přicházejí do našeho vědomí.

Je důležité dbát na skutečnost, že samotné vědomí je v podstatě nevinné. Přirozeností vědomí je nevinnost dítěte. Jak jsme začali věřit tomu, co jsme dělali, když jsme stárli? Podíváme se na dítě a uvidíme, jak je nevinné a důvěřivé, naprosto mu chybí úskočnost a záludnost. Víme, že jeho motivace je čistá, přinejmenším v našem chápání čistoty.

Tato primární nevinnost se stává vědomím dospělého, protože programy, které dítě přijímá do vědomí, jsou programovatelné kvůli samotné povaze nevinnosti. Protože dítě je nevinné a důvěřivé, začne věřit všemu, co slyší, včetně všech myšlenek, které se později projevují jako rakovina – všechny myšlenky související se sebeobviněním a strachem a všechny myšlenky, které odmítají různé projevy omezené lidské povahy.

Chceme-li léčit rakovinu, potřebujeme ochotu léčit sebe pomocí soucitu, který pochází z našeho většího, vyššího Já. Je zřejmé, že kvůli nevinnosti vyplynula všechna tato oslabení ze systému víry, který se v každodenním životě projevil jako představa, že pokud to či ono uděláme, nebo to či ono budeme mít, pak budeme šťastní. Smutek nebo ztráta nás ovlivňují, protože jsme si mysleli, že něco bude zdrojem štěstí a litujeme toho, co považujeme za jeho zdroj. Rozhněváme se, protože existuje nějaká překážka mezi našimi záměry, tím, co chceme a co považujeme za zdroj našeho štěstí. Hněv pak vede k další vině.

Jakmile se znova podíváme na Mapu vědomí, můžeme se zeptat: „Jaká je to iluze ve vědomí, která se nyní projevuje ve formě rakoviny?“ Všechny úrovně od Odvahy dolů přinášejí negativní energetické pole, ve kterém rakovina může růst. Iluze je, že jsme si všichni mysleli, že zdrojem štěstí je něco mimo nás, že něco vně nás má moc udělat nás šťastnými. Nicméně v okamžiku, kdy předáme svou moc a promítáme ji mimo sebe, jsme v negativním energetickém poli a postavili jsme se do role oběti.

Nevědomý záměr ega je prokázat, že jsme oběť a testem rakoviny je, zda budeme i

nadále pokračovat v této věci, stejně jako mnoho lidí na světě. Ego chce mít raději pravdu, i když to stojí náš život, než abychom se vzdali postoje, že jsme nevinná oběť a pachatelem je něco mimo nás. (Jedná se o jádro paradigmatu viktimologie.)

Jakmile vidíme a uznáme svou pravou nevinnost, nepotřebujeme falešnou nevinnost oběti, protože neexistuje žádná oběť. V první řadě existuje pouze systém víry, který jsme přijali kvůli naší nevinnosti.

Například myšlenka, že úspěch nám přinese štěstí, je pravděpodobně nejznámější systém víry. Mnozí lidé, stejně jako mnoho podnikatelů středního věku, kteří se stali úspěšnými, vědí, že to, čeho úspěchem dosáhnou, je denní bolest hlavy a vyčerpání, řada soudních sporů a chamtivost a závist od svých kolegů. Říkají si: „Kde je všechno štěstí, které mi měl přinést úspěch? Ano, přinesl mi nějaké potěšení, jako je pěkné auto, pěkné oblečení, pěkná adresa a pěkný domov.“ Ale ty věci nejsou štěstí.

Úspěch ve světě neznamena štěstí. Rozčarování a pocit viny přicházejí v důsledku pocitu, že jsme se náhle zaprodávali a že jsme zaprodali pravdu o sobě.

Abychom se zotavili z rakoviny nebo z jiné nemoci, musíme znovu zapojit svou vlastní vnitřní nevinnost a znovu potvrdit pravdu toho, co jsme uvnitř sebe, toho, co bylo zcela neovlivněné všemi životními událostmi. Musíme opětovně vlastnit tuto úroveň uvědomování si, která je mimo všechny světské události. Něco uvnitř nás zůstává stejné, bez ohledu na to, co se děje v našich životních zkušenostech. Něco, co se nezměnilo. Je to něco, co nás jako první věc ráno probudí – než si uvědomíme, kde jsme, nebo jaký je den, nebo než si uvědomíme, co údajně máme dnes dělat.

Když se probudíme do tohoto stavu uvědomění, jsme mnohem blíže k pravdě našeho vyššího Já. Uvědomujeme si, že je naprosto nedotčené a mimo veškeré životní události. Teprve když se naše vědomí dostává do světa konkrétního myšlení, říkáme: „Ach, ano, je to pondělí. Ach, ano, musím jít.“ Opravdu se uzavíráme blízké pravdě toho, co jsme skutečně, což je mimo všechny tyto věci. Znovu získáváme schopnost rozhodovat o tom, jaké budou naše postoje ohledně životních událostí a všech těch věcí, které způsobují extrémní nátlak. Mohli bychom se stát jejich oběťmi, nebo je můžeme považovat za odrazový můstek k transcenci.

První věcí, které se zbavíme, je nevědomá vina. Kurz zázraků je učením lásky, odpuštění a zbavení se strachu. Mnoho lidí, které znám, kteří se zotavili z rakoviny, roztroušené sklerózy a jiných oslabujících nemocí, to udělali jako výsledek tohoto konkrétního kurzu nebo jiných, které jsou podobné. Všechny jsou navrženy tak, aby nám ukázaly, jak změnit naše názory, jak se zbavit odsuzování sebe a druhých, jak se zbavit viny a strachu a jak se posunout k ochotě být milující, odpouštějící, a soucitnou bytostí.

Z toho přichází touha porozumět, a tak pro své uzdravení musíme vzít život do vlastních rukou a stát se soucitným a uzdravujícím, protože všichni my máme v sobě léčitele. Začínáme teď uzdravovat naši lidskou bytost. Jak se zbavíme ega? Ono není nepřítelem, nesnažíme se ho napadnout nebo se s ním dostat do kontradiktorní

pozice, ale místo toho milujeme jeho existenci. Doslovně rozpouštíme ego skrze soucit, lásku a pochopení.

Když se díváme dovnitř, můžeme skutečně vidět, že všechno, co jsme kdy učinili v našem životě, bylo provedeno z nevinosti a když je hlavním záměrem tomu porozumět, je to vyléčeno ze soucitu. Když to děláme s ostatními lidmi a zbavíme se touhy odsuzovat sebe a ostatní, pak se naše vlastní energetická pole začnou pohybovat v pozitivním směru. Rakovina nemůže růst v pozitivním energetickém poli, pouze v negativním.

Při pohledu na Mapu vědomí vidíme, že Lásky na úrovni 500 je k dispozici všem. Existuje závazek k bezpodmínečné lásce. Jaká je to láska? Nehovoříme o emocionalitě, sentimentálnosti, vazbě, závislosti a vzájemném ovládnutí, jak nám to ukazuje Hollywood. Místo toho mluvíme o záměru, nejlépe popsáném jako laskavost, abychom se zavázali, že budeme opatrovat a podporovat veškerý život bez ohledu na to, jak se projevuje.

Život proudí stejně do svatého i do zločince. Život, pravda a to, co je Bůh, nečiní žádný soud. Život přitéká do všech. Jak se píše v písmech, déšť padá stejně na všechny. Odklon od odsuzování je v tomto příkladu lekcí. Život se rovnocenně rozšiřuje do všech, abychom umožnili naší bezpodmínečné lásce podporovat pravdu každého, včetně sebe samých. Naše vlastní schopnost samoléčebného života závisí na akceptování toho, že „s Boží pomocí mám moc rozhodnout, že projdu nezbytnou vnitřní prací, abych uzdravil toto onemocnění.“ To je rozdíl mezi ošetřením, léčením a uzdravením. Ošetření je úleva od příznaku, léčení je překonání nemoci, ale uzdravení zahrnuje celého člověka.

Stanovili jsme svůj záměr na dosažení klidu mysli, protože to je konečný výsledek uzdravení. Konečným výsledkem je vnitřní klid, ne lhostejnost k tomu, co se stane s tělem, ale transcendence těla. Už se nepovažujeme za tuto fyzickou schránku. Patří nám a je součástí nás, ale je uvnitř nás, protože si uvědomujeme, že jsme víc než fyzické tělo.

Vyléčení z rakoviny závisí na tom, že si uvědomíme, že my jsme ten, kdo usoudí, že jsme větší než fyzické tělo, a že je v moci vědomí vyvolat léčitele uvnitř a začít používat některé z technik vědomí, které byly prezentovány.

Můžeme se ptát sami sebe: „Mohu sobě dovolit se uzdravit? Je to možné vyléčit? Co ve mně potřebuje být uzdraveno?“ Stále nám to neříká ve vlastním konkrétním případě, co je třeba uzdravit.

Když jsem měl těžkou divertikulitidu, která se opakovala mnoho let, skončil jsem v nemocnici a musel mít nouzovou transfuzi krve. Když jsem tam byl naposledy, skoro jsem zemřel. Postupoval jsem podle těchto obecných zásad a zlepšoval se. Nemoc se několik let nevrátila, ale najednou se něco stalo v mém životě a opakovala se. Byl to nejhorší záchvat divertikulitidy, jaký jsem kdy měl. Bolest byla ohromná; křeče, krvácení a všechny ostatní příznaky začaly znovu, tentokrát s větší závažností, a já jsem se zeptal: „Jaký to má význam? Proč?“ Začal jsem si uvnitř sebe klást otázky, a jak jsem to udělal, přišla ke mně nějaká technika, jak zpátky zjistit přesný význam, který spočívá v této konkrétní nemoci (potlačení

negativních pocitů viny o tom, že je mám ve vlastním „střevě“).

Pro většinu z nás postačují obecné zákony léčby, aby způsobily zotavení z nemoci. Pro některé z nás existuje velmi zvláštní lekce nebo poselství, které dané onemocnění nabízí. Onemocnění se zlepšuje, ale pak se zlepšování zastaví, nebo se nemoc může opakovat. Účelem je uvědomit si, že existuje nějaká specifická skrytá zpráva, která se zmeškala, a je zde spousta látky k učení, což je často důsledek karmického vzoru.

Poselstvím pro nás všechny je, že tyto velké konfrontace v životě jsou něco, co může vést k zásadní transformaci a neviditelnému duchovnímu prospěchu. Fyzické tělo je dočasné, zatímco duch nepodléhá času. Přijetí této skutečnosti pak vede k dalšímu uvědomování, které má překonat koncept uzdravení jako zisk. To se zpočátku zdá být paradoxní, protože naděje na uzdravení je často iniciátorem procesu duchovního růstu.

Když nemoc je motivátorem duchovního růstu, často začíná od úrovně strachu a zahrnuje hněv a lítost z viny. S odevzdáním se a přijetím se začínají snižovat a je oceňován především duchovní růst. Nakonec, s velmi hlubokou kapitulací, přichází dokonce i doba, kdy je odevzdán i odpor vůči nemoci a uzdravení je ponecháno na Bohu. Tento krok může také vyvolat uvědomování si koncepcí a pochopení povahy karmy, která je sama o sobě důkladnou učební látkou. Co znamená pojem „karma“ z praktického hlediska? Je to jen teorie, nebo je to ověřitelná realita?

V nejširším obecném smyslu karma označuje naše celkové dědictví – fyzické, duševní a duchovní. Znamená kontextuální význam zděděné lidskosti samotné s jejími celkovými důsledky a genetickými sklony. Při výzkumu vědomí lze konstatovat, že život sám nemůže být uhašen, ale pouze změněn z fyzických projevů na čistě energetické formy. (Toto tvrzení kalibruje na 1000.) Lidský život může být tedy chápán jako cenná příležitost překonat omezení prostřednictvím klasického odčinění negativní karmy a získání výhod pozitivní karmy. Ty jsou vyjádřeny jako sklony a existuje svoboda volby. S hlubokým odevzdáním osobní vůle dochází ke ztrátě strachu ze samotné fyzické smrti.

Pokud dáme rakovině souhlas a řekneme: „Děkuji ti, protože mi dáváš sílu změnit mé vědomí a rozšířit mé uvědomování“, pak budeme nakonec velmi vděční. Mnozí lidé, kteří se z těchto onemocnění zotavili, se ohlédli a řekli: „Jak jsem vděčný za to, že se v mém životě objevilo toto onemocnění, neboť to byl odrazový můstek k duchovnímu probuzení.“ Přínosem života ohrožujícího onemocnění je to, že zruší odmítnutí smrti, což je nezbytné k zahájení vážné duchovní práce u většiny lidí, kteří jsou jinak příliš zaneprázdněni záležitostmi každodenního života, aby se pustili do vnitřního hledání.

Následující část: [Kapitola 15 Smrt a umírání](#)